

Richteren 7: Als ik zwak ben, ben ik machtig..

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

GK 232: 1, 2 Op bergen in dalen

Wet

GK 212 U, lam van God, wij loven u.

Gebed

Doop

Kinderopwekking 185 De Here zegent jou.

Gebed.

Lezen: Richteren 7: 1-8

Preek: Als ik zwak ben, ben ik machtig.

Opwekking 689 Lopen op het water.

Bevestiging ambtsdragers:

Formulier

Vragen.

Zegen.

“Laat mij zijn een instrument, Heer in uw hand”.

Gebed

Collecte

NLB 904: 1, 3

Zegen.

Preek:

Ruurd, Mijndert, Ronald, Arina en Arend Jan, jullie worden straks bevestigd als oudste of diaken.

Ik hoop, dat jullie er veel zin in hebben om ouderling of diaken te zijn in onze gemeente.

Ik hoop tegelijk, dat jullie er erg tegenop zien.

Ik hoop, dat jullie in de laatste maanden door veel gebed, overdenken, verlangen, aarzelen en onzekerheid aan jullie roeping beginnen.

Want dan zijn jullie in goed gezelschap.

Mozes aarzelde, toen God hem riep om terug naar het machtige Egypte te gaan en daar van de Farao te eisen om het volk Israël te laten gaan.

Jesaja wilde niet, want hij wist dat hij onreine lippen had. Hoe zou hij met diezelfde lippen mensen over de wil van God kunnen vertellen.

Jeremia vindt zichzelf te jong. En later klaagt hij zijn nood bij God over al het lijden van de mensen, dat over hem heen gekomen is, omdat hij de woorden van God moest doorgeven.

Gideon aarzelt, vraagt tekenen. Vindt zichzelf te jong. Zijn stam te klein.

Paulus vindt zichzelf onwaardig en klein: hij heeft de volgelingen van Jezus vervolgd.

En in de Hof van Gethsemane is het Jezus zelf, die als een berg tegen het lijden opziet: “Vader, neem deze beker van mij weg!”.

Ik hoop, dat jullie er veel zin in hebben om onze gemeente te dienen.

Ik hoop tegelijk, dat jullie er erg tegenop zien.

Vanmorgen kijken we naar Gideon: wat gaf hem de moed om voor zijn volk te strijden?

We vallen midden in het verhaal binnen: er staan twee legers tegenover elkaar.

Het leger van Gideon en het leger van de Midianieten.

Maar: het wordt een ongelijke strijd.

Want het leger van Gideon bestaat uit 32.000 man. Het leger van de Midianieten en de andere woestijnvolken is vele malen groter. Zo groot als een zwerm sprinkhanen. Het aantal kamelen als zandkorrels langs de zee.

Gideon is kansloos.

En dan zegt de HERE ook nog eens: "Gideon, je leger is te groot!".

Je moet iedereen, die bang is, naar huis laten gaan!

Het gebeurt: 22.000 man van de mannen keert bevend terug naar huis.

En dat snap je: er staat een overmacht tegenover hen. Ze zullen bijna zeker allemaal sneuvelen. Wie zal ze kwalijk nemen dat ze bang zijn!

Er blijven er 10.000 over.

Maar je snapt ook, dat het voor die 10.000 wel erg lastig is, dat al die anderen bang zijn en lekker naar huis gaan. Dat is niet goed voor het moreel van de mannen die blijven. Heel ontmoedigend!

Maar het is nog te groot, zegt de HERE.

Laat al je mannen naar de beek gaan om te drinken.

Gideon doet het. De mannen drinken.

Sommigen doen dat door water met hun hand op te scheppen uit de rivier en anderen knielen en slurpen het water op als een hond. Zo gaat dat nu eenmaal.

En dan zegt de HERE: je moet tegen die slurpers zeggen, dat ze moeten blijven en vechten.

Alle anderen mogen naar huis.

Er blijven er 300 over.

300!

In de loop van de jaren is er veel over gepraat, waarom nu juist die slurpers, die het water als een hond met hun tong oplikken, mogen blijven.

Is de ene groep misschien moediger of alerter of leniger?

Is die 300, die Gideonsbende, sterker of geoefend en daarom speciaal geselecteerd?

Nee.

Dat staat er allemaal niet. Het is gewoon een bende.

Ze zijn juist niet speciaal geselecteerd.

Als je manschappen zou willen selecteren, dan zou je kijken naar hun vooropleiding en dan zou je ze met elkaar laten vechten en de besten eruit halen.

Maar dat gebeurt niet.

Net zoals later de 12 discipelen door Jezus niet echt worden geselecteerd. Ja, ze worden door hem geroepen. Maar kijk er eens naar: het zijn wat vissers, een tollenaar, een rebel.... Ook al zo'n bende.

Waarom doet God dat zo?

Nou, dat staat er: dat leger moet klein zijn, "want ik wil niet dat Israël zich erop beroemt, dat zich op eigen kracht heeft bevrijd".

God wil de eer voor zichzelf.

En eigenlijk wrijf je je ogen uit als je dit leest: is dit God?

Is God eerzuchtig? Een trotse oorlogsgod?

Dat kun je zomaar denken.

En je neemt meteen wat afstand van zo'n God. We houden niet van opschepperij en eerzucht. Van een god die graag oorlogen voert en met de eer wil strijken.

Maar als je wat dieper nadenkt, dan kan dit niet waar zijn.

Want als God werkelijk alle eer zou willen krijgen, dan zou hij die Gideon en zijn leger helemaal niet hebben ingeschakeld. Dan zou hij met een enorm engelenleger zijn afgedaald om met vertoon van veel overmacht en vurige zwaarden korte metten te maken met al die afgoden en hun wrede woestijnvolken.

Hij zou als een wrede Ba'al een enorme bal vuur uit de hemel op die volken kunnen afvuren. Of hen met zijn bliksems treffen.

Het gaat God niet om trots of eer.

Het gaat om bevrijding van zijn kinderen.

Kijk maar naar het kruis waaraan Jezus sterft: als het God om eer ging, dan had hij nooit zijn Zoon door domme mensen aan het kruis laten slaan. Dan had hij nooit onze zonden gedragen.

Nee, het gaat de HERE erom, dat zijn kinderen en de volken eromheen zien, dat God een bevrijder is. Zo wil Hij bekend staan: ik ben een bevrijder. Bevrijder van kwaad en al die kwaadaardige afgoden. Bevrijder van zonden en pijn. Bevrijder van de dood.

Dat is de taal van de doop: "Ik beloof je dat ik je bevrijden zal van je zonden. Ik maak je rein. Ik breng je in mijn Koninkrijk. Ik zal je zelfs de vrijheid geven om met je hart voor mij te kiezen. Ik zal je niet dwingen. Ik zal je niet overmannen met mijn macht, zodat je wel voor mij moet kiezen. Ik zal je over Jezus spreken en zijn lijden voor jou. Alle eer en macht gaf hij op, alle glorie, om jou te bevrijden van het kwaad".

Daarom stuurt de HERE ook bijna altijd mensen op pad om met mensen te spreken.

Vandaag weer.

Er staat een gewoon mens op de kansel. Een zwak mens van vlees en bloed.

Geen sterke engel met een vlammend zwaard.

Hij stuurt ouderlingen en diakenen op pad om met u te spreken.

Mensen uit ons eigen midden. Zwakke mensen.

Die net als wij Avondmaal vieren en daarmee laten zien, dat zij Jezus en genade nodig hebben.

Mensen die zomaar tekort kunnen schieten. Waar je dus makkelijk kritiek op kunt hebben.

Misschien weet u nog wel, dat Paulus het daar heel moeilijk mee had.

Met zijn zwakheid.

Want voor zijn bekering was hij een vooraanstaand Schriftgeleerde. Farizeeër. Boven aan de ladder in het Jodendom van die dagen. Geëerd.

Tijdens zijn bekering heeft hij met eigen ogen Jezus zelf gezien.

En na zijn bekering heeft de Heilige Geest hem tot diep in de hemel laten kijken.

Hij zou heel trots over al die ervaringen hebben kunnen vertellen.

Al die tijd lag het gevaar van de eerzucht dus heel dichtbij.

Maar in de jaren, dat Paulus de wereld rondtrekt om het evangelie over Koning Jezus te vertellen en zijn opstanding, wordt Paulus zelf als een vaatdoek door de mensen behandeld.

Hij wordt gevangen gezet en zit jarenlang tussen vier muren als een grote crimineel. Hij wordt geseseld. Hij wordt uitgescholden. Hij leidt schipbreuk en honger en pijn en dorst.

En dan ook nog eens de druk waar hij onder leeft vanwege zijn voortdurende zorgen voor de gemeenten.

Paulus noemt dit "de doorn in zijn vlees".

Een doorn, die hem elke dag weer duidelijk maakte, dat hij maar een mannetje van vlees en bloed is. Zwak.

Hij heeft wel drie keer in zijn gebed aan God gevraagd om die doorn uit zijn vlees te halen.

En als je het iemand zou gunnen om niet langer zo vernederd te worden, om niet als een vaatdoek door de mensen behandeld te worden, dan is het Paulus wel. Wat heeft hij voor de HERE zijn God gezwoegd! Honderden kilometers gelopen. Honger geleden. Vernederingen.

Als iemand het verdiende....!

Maar wat doet God? Wat is zijn antwoord?

U weet het: "Je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid".

God maakt het leger van Gideon met opzet zwak.

Hij laat Paulus elke worstelen met zijn zwakheid en met alle vernederingen.

Waarom?

Omdat zij zich niet moeten beroemen op zichzelf.

Hun leven moet het licht op God laten vallen: Hij bevrijdt. Hij is vol van genade.

Dat betekent tot slot drie dingen:

-Als jij je zwakheid kent, dan ga je je kracht bij God zoeken. Dan zoek je naar zijn wijsheid.

Het brengt je tot gebed.

Als ambtsdrager kun je je kracht in jezelf zoeken. In wat jij allemaal weet. Je wilt zelf stralen.

Maar als je je zwakheid kent, dan weet je dat je niet zelf moet stralen. Je zoekt je kracht in woorden van God, die ware wijsheid zijn.

Gods woorden moeten door jouw woorden heen stralen.

Zoals met licht.

In sommige kerken vind je mooie, gekleurde glas en loodramen.

Die ramen gebruiken het licht van buiten om zelf te stralen.

Maar als ambtsdrager wil je geen glas en loodraam zijn, maar een open venster waar het licht van de zon ongebroken door naar binnen valt.

-Als jij je zwakheid kent, ga je meer en meer op zoek naar zijn genade en beseft je hoe groot zijn liefde voor jou is. Hoe meer je dat beseft, hoe meer je daarover wilt spreken.

Omdat je weet, dat je zelf van genade leeft, hoe meer je het over die genade wilt hebben. Hoe meer je het over die genade hebt, hoe groter de ruimte voor anderen om deze God ook op te zoeken.

Als je zwak bent, ben je machtig.

Want zo kan Gods evangelie klinken in mensenlevens.

-Als jij je zwakheid kent, geef je God de ruimte om jou sterk te maken door zijn krachten. Hij kan dan zijn gaven in jouw lege handen leggen. Hij kan dan, net als bij Gideon en Petrus en Paulus en Augustinus en zoveel anderen, jou een moed en een wijsheid geven, waarvan je niet dacht dat je die bezat. Hij kan je vormen en je steeds meer op Jezus laten lijken.

Misschien zit er wel een groot profeet in je.

Gideon schrikt van zijn eigen dapperheid.

-Ten slotte: God stuurt zwakke mensen.

Calvijn noemde dat een "oefening in gehoorzaamheid".

Hij bedoelde dit: als de HERE zelf aan jou verschijnt in al zijn kracht of een engel met een vlammend zwaard, en die zou zeggen "buig voor mij!!!".

Dan zou je direkt buigen en alles doen wat hij zegt. Angst is een strenge heer.

Maar je zou buigen omdat je niet anders kunt.

Maar nu verschijnt er een mens van vlees en bloed bij je aan de deur. Met een bijbeltje. In een spijkerbroek en een T-shirt.

Ja, die kun je natuurlijk makkelijk aan de kant zetten. Je kunt ervoor kiezen om zijn woorden naast je neer te leggen. Je gaat je eigen gang. Die ouderling kan me nog meer vertellen.

Een oefening in gehoorzaamheid: luister je met een open hart en kies je ervoor om te luisteren. Want de HERE wil niet dat je naar hem luistert omdat je geen andere keus hebt. Gedwongen. Maar dat je naar hem luistert, terwijl je allerlei andere keuzes en vluchtwegen hebt. Hij wil in het hart gebogen knieën en in het hart gevouwen handen. Want hij is geen eerzuchtige slaven god. Hij is een liefdevolle Vader die zijn kinderen bevrijden wil tot diep in hun hart.

Ruurd, Mijndert, Ronald, Arina en Arend Jan, ik hoop dat jullie er veel zin in hebben: jullie mogen ons het mooiste geven dat een mens maar mag geven aan anderen: de genade van een liefdevolle God. Ik hoop dat jullie tegelijk jullie eigen zwakheid kennen en er tegenop zien, want dan zoeken jullie wijsheid en kracht bij de God, die wij samen mogen dienen.

Amen
